

brikker i Kommuner paa Landet komme til at betale en saadan Bygningsafgift, som her er foreslaaet; og jeg finder ligeledes, at de maa finde sig i at betale, selv om maasse Fabrikationen gaar daarligt, lige saa vel som en Hartkornsejer maa finde sig i at betale, selv om hans Sæd eller hans Høst er bleven ødelagt et Aar. Men derimod hvis Fabrikken staar fuldstændig stille, hvis den holder op, dersom vedkommende Ejer siger: Den Fabrikation kan jeg ikke fortsætte; men jeg kan paa den anden Side ikke sprænge Bygningen i Luften eller brænde den af eller rive den ned; thi man kan da ikke vide, om man ikke kan faa Nytte af den. — (Berntsen: Han maa ikke brænde den af). Ja, ja, rive den ned maa han da; de Herrer forstaa jo nok, hvad jeg mener — i saa Tilfælde ser jeg ikke fjerneste Grund til, at der skal betales Afgift af den Bygning, som dog kun er til Udgift og ikke til Indtægt for den paagældende Ejer. Jeg mener altsaa, at man paa dette Punkt skulde indtage det Standpunkt, som er det gældende lige over for Staten i Loven af 1802, og ikke indføre helt ny Principper; man bør ikke fuldstændig stille Bygningsstykliden lige med Hartkornstykliden, og man bør gøre det afhængigt ikke af den særlige Brug, hvortil Bygningen benyttes, men af, om Bygningen i det hele taget benyttes og bruges. Med disse Indskrænkninger, og forudsat at Endringer i de Retninger, jeg her har angivet, kunne blive indførte i Lovforslaget, kan jeg fuldstændig slutte mig hertil. Det gør mig ondt at se, at saa vel det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), der vel talte paa sit Partis Vegne, saa vel som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (S. C. Christensen), som vel talte paa den anden Del af Venstres Vegne, saa bestemt modsatte sig denne Lov. Det gør mig ondt, dels for Loven selv, for den Nytte Kommunerne kunde have af, at denne Lov blev gennemført; men jeg vil ogsaa sige, at det gør mig ondt lige over den Stattelov, som vi nu have arbejdet paa i en 3 Aar; og jeg kan ikke se rettere, end at hvis man uden videre slet ikke vil tage noget Hensyn til Regeringens og mange andres Ønsker paa dette Punkt, komme vi lettelig til ogsaa paa dette Omraade at staa stille og ingen Ting at faa gennemført. Jeg har den Opfattelse, at saaledes som Sagen nu en Gang ligger for, hænge de to Love meget nøje sammen i alt Fald reelt om ikke formelt, og at det ikke vil lykkes Dem at føre den ene igennem, uden at de ogsaa faa noget af den anden med.

W. Sinesen: Det ærede Medlem, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), hvis Mening man maa tage et betydeligt Hensyn til, da han repræsenterer en hel Del Medlemmer, sagde, at denne Tanke havde været oppe i Fjor, og at den da var bleven slaet ned, men at den nu var kommen op igen i en udførligere og, saa vidt jeg forstod ham, ogsaa bedre Form. Den Tanke, det ærede Medlem hentydede til, fremkom i et Endringsforslag, som jeg stillede i Fjor til Forslaget om den mellemkommunale Bestatning. Jeg tror paa ingen Maade, at den ærede Indenrigsminister har optaget min Tanke; jeg tror, at denne Tanke ligger i Luften, og at den maa falde enhver ind, der har med de kommunale Skatter at gøre; jeg tror aldeles ikke, at det er rigtigt, at det er min Tanke, der er optaget; men jeg tror, at den Tanke, jeg fremsatte, deles ikke blot af adskillige af dette Tings Medlemmer, men af overordentlig mange rundt omkring paa Landet. Den Tanke har den ærede Indenrigsminister fremsat i Aar, og naar det er blevet sagt, at den er fremkommen i en udførligere og muligvis bedre Form, anser jeg det paa ingen Maade for Bebrejdelse imod mig; jeg behøver ikke en Gang at sammenligne min Evne til at fremstille saadanne Lovforslag med den ærede Ministers Stilling, fordi allerede den ærede Ministers Stilling gør, at han langt bedre vil kunne fremsætte et saadant Lovforslag, end jeg kunde. Jeg antager derfor gerne, at der kan være Ting i det, som her er fremsat, som ere fremsatte paa en bedre Maade end det, jeg fremsatte her i Fjor. Men som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds sagde: Tanken er i det store og væsentlige den samme, og Tanken beror da efter min Formening derpaa, at den nuværende Ordning af den kommunale Bestatning er i en ganske overordentlig Grad uretfærdig. Man kan maasse, som der blev gjort, fremdrage forskellige Ting, hvor det vilde stille sig, som der blev paalagt ny Skatter, men jeg vil gøre opmærksom paa, at saa længe man i den kommunale Bestatning vil opretholde Stat paa faste Ejendomme, og det mener jeg, man maa — hvis man vil gaa bort derfra, er det en anden Sag — saa længe man vil opretholde Stat paa fast Ejendom, er det i højeste Grad uretfærdigt kun at ville opretholde den paa den faste Ejendom, der vedkommer Landbruget, og da nu Landbruget en Gang har sluttet sig sammen, antager jeg ikke, at det i Længden vil finde sig deri. Selv om Tanken bliver